

Zagrożenia katastrofami ekologicznymi - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Zagrożenia katastrofami ekologicznymi
Kod przedmiotu	07.2-WZ-BezP-ZKE
Wydział	Wydział Ekonomii i Zarządzania
Kierunek	Bezpieczeństwo narodowe
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2020/2021

Informacje o przedmiocie	
Semestr	4
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obieralny
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. inż. Joanna Zarębska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z usystematyzowaną wiedzą dotyczącą klasyfikacji katastrof ekologicznych, form ich przewidywania, monitorowania oraz minimalizowania skutków. Ponadto przedmiot kształtuje umiejętności szybkiej identyfikacji zagrożeń jakie niesie ze sobą katastrofa ekologiczna oraz metod minimalizacji jej skutków i sposobu szybkiego reagowania. Celem przedmiotu jest także ukształtowanie umiejętności pracy zespołowej w sytuacjach zagrożenia katastrofą ekologiczną.

Wymagania wstępne

Brak.

Zakres tematyczny

Wykłady: Definicja i klasyfikacja katastrof ekologicznych oraz podstawowych pojęć związanych z geografią, ekologią, sozotechniką i inżynierią środowiska. Katastrofy wywołane czynnikami naturalnymi i antropogenicznymi. Różnice pomiędzy żywiołami a katastrofami antropogenicznymi. Podstawowe rodzaje katastrof ekologicznych, ich geneza, typy, monitoring i usuwanie skutków. Przykłady wybranych katastrof antropogenicznych. Metody przewidywania i ochrony ludności przez następstwami katastrof ekologicznych.

Ćwiczenia: Problematyka identyfikacji wypadków, zdarzeń losowych, kataklizmów, katastrof ekologicznych, sposoby ich identyfikacji i monitoringu. Prezentacja przykładowych, wybranych katastrof antropogenicznych i wywołanych drogami natury.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny. Ćwiczenia audytoryjne realizowane są w oparciu o pracę w grupach przy wykorzystaniu metod: praca z dokumentem źródłowym, burza mózgów. Projekt w edytorze Word i prezentacja multimedialna PowerPoint.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi analizować i oceniać skutki katastrof ekologicznych dla ludności i gospodarki	K_U07	- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - przygotowanie projektu	- Wykład - Ćwiczenia
Student odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy i wykonuje poprawnie działania zmierzające do realizacji zadania projektowego. Student zachowuje się w sposób profesjonalny i potrafi pracować w zespole przyjmując w nim różne role.	K_K03 K_K05	- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - przygotowanie projektu	Ćwiczenia
Student potrafi ocenić zagrożenie i zaproponować rozwiązanie problemu w zależności od stopnia tego zagrożenia	K_U02	- aktywność w trakcie zajęć - kolokwium - przygotowanie projektu	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna elementarną terminologię związaną z katastrofami ekologicznymi. Student ma wiedzę z zakresu ryzyka wynikającego z występowania zagrożeń i katastrof ekologicznych oraz zna sposoby ich monitorowania	• K_W01 • K_W02 • K_W11	• kolokwium	• Wykład

Warunki zaliczenia

Studenci zobowiązani są do uzyskania z wykładu zaliczenia z oceną. Warunkiem uzyskania zaliczenia jest co najmniej 60% poprawnych odpowiedzi na pytania problemowe lub testowe sformułowane w kolokwium zaliczającym wykład (K_W01, K_W02, K_W11, K_U02, K_U07).

Studenci zobowiązani są do uzyskania zaliczenia na ocenę z ćwiczeń audytoryjnych. Warunkiem zaliczenia jest zrealizowanie zadań projektowych oraz uzyskanie oceny pozytywnej z kolokwium sprawdzającego wiedzę studenta. Kolokwium realizowane jest na zasadzie pisemnej odpowiedzi na pytania otwarte. Pozytywną ocenę otrzymuje student, który odpowiedział poprawnie i wyczerpująco na pytania w co najmniej 60%. Projekty realizowane są w grupach kilkuosobowych (K_U02, K_U07, K_K03, K_K05). Kolokwium stanowić będzie ocenę wiedzy, a projekt umiejętności i kompetencji studenta. Na ocenę końcową z ćwiczeń audytoryjnych składać się będą: ocena z kolokwium (50%), ocena z projektu i pracy na zajęciach (50%).

Ocena końcowa z przedmiotu będzie średnią arytmetyczną ocen uzyskanych z ćwiczeń i wykładu, przy założeniu, że obie oceny będą co najmniej dostateczne.

Literatura podstawowa

1. Adamczyk J., Zarębska J., 2017, *Niska emisja a bezpieczeństwo ekologiczne w Polsce*, [w:] Wybrane problemy bezpieczeństwa państwa w aspekcie współczesnych zagrożeń, red. nauk. G. Nakielski, K. Graczyk, T. Tabaczniuk, Oficyna Wyd. Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra, s. 55-70.
2. Crummenerl R., 2003, *Katakлизmy*. Wyd. 2, Wyd. Atlas, Wrocław.
3. Graniczny M., Mizerski Wł., 2007, *Katastrofy przyrodnicze*, PWN, Warszawa.
4. Poskrobko T., 2007, *Zarządzanie bezpieczeństwem ekologicznym w Polsce*, online: www.kee.ae.wroc.pl.
5. Siemiński M., 2007, *Środowiskowe zagrożenia zdrowia. Inne wyzwania*, PWN, Warszawa.
6. Walker J., Dinnen J., 2004, *Potęga żywiołów*, Wyd. SAMP Edukacja i Informacja, Warszawa.
7. Żubera M. (red.), 2006, *Katastrofy naturalne i cywilizacyjne. Zagrożenia i reagowanie kryzysowe*. Wyd. Wyższej Szkoły Wojsk Lądowych, Wrocław, online: http://www.dbc.wroc.pl/Content/3311/Zagrozenia_i_reagowanie_kryzysowe.pdf

Literatura uzupełniająca

1. Fabisiak J., 2008, *Zagrożenia ekologiczne Bałtyku związane z zanieczyszczeniami chemicznymi – węglowodory*, Zeszyty Naukowe Akademii Marynarki Wojennej, rok XLIX nr 3 (174) 2008, online: http://www.amw.gdynia.pl/library/File/ZeszytyNaukowe/2008/Fabisiak_J.pdf
2. Kirszensztejn P., Wachowski L., 2001, *Chemiczne zagrożenie środowiska*, [w:] Kompendium wiedzy o ekologii, red. J. Strzałko, T. Mossor – Pietraszewska, Wyd. PWN, Warszawa, s. 313-356.
3. Winchester S. i in. (red.), 2004, *Ziemia nieujarzmiona planeta*, Wyd. National Geographic, Warszawa.
4. Mizerski W., 2006, *Geologia dynamiczna*, PWN, Warszawa.
5. *Słownik terminów z zakresu bezpieczeństwa narodowego*, AON, Warszawa 2002
6. Czasopisma: National Geographic, Sozotechnika, Świat wiedzy – Planeta Ziemia, Gazeta Wyborcza

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. inż. Joanna Zarębska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 28-04-2020 22:27)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ